

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobkyně

Lékárna Na Údolní s.r.o.
se sídlem Údolní 396/16, Brno
zastoupená advokátem Mgr. Tomášem Rašovským,
se sídlem Kotlářská 51a, Brno

proti
žalovanému

Ministerstvo zdravotnictví
se sídlem Palackého náměstí 4, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí ministra zdravotnictví ze dne 30. 6. 2017, č. j. MZDR
27733/2017-3/PRO

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí ministra zdravotnictví ze dne 30. 6. 2017, kterým byl zamítnut její rozklad proti výrokům I., II., III. a IV. rozhodnutí Ministerstva zdravotnictví ze dne 6. 4. 2017, č. j. 8095/2016-14/OPL, jímž byla žalobkyně shledána odpovědnou za správní delikty podle ust. § 36 odst. 2 písm. h) a § 36 odst. 1 písm. t) zákona č. 167/1998 Sb., ve znění pozdějších předpisů, za což jí byla uložena pokuta ve výši 550 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1000 Kč.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Žalobkyně v žalobě uvedla, že správní delikt je mimo jiné spatřován v tom, že vyvezla 2000 ks balení hromadně vyráběného přípravku Suboxone 8mg/2mg orm tbl slg 7x8mg, obsahujícího látku buprenorfin, která je uvedena v příloze č. 5 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, do Velké Británie.
3. K tomu však žalobkyně uvedla, že třeba uvést. Že účastník řízení požádal o vydání vývozního povolení k vývozu léčivého přípravku Suboxone v den, kdy se uskutečnila přeprava tohoto přípravku. Po formální stránce neměl účastník řízení oprávnění k vývozu přípravku, nicméně vzhledem k podané žádosti o vývoz přípravku, není namístě uvažovat o tom, že tyto přípravky mohly skončit v důsledku jednání účastníka řízení mimo kontrolu státních orgánů, a že by mohly být převedeny do nelegálních kanálů a zneužity k nelegálním účelům. V důsledku podané žádosti o vývoz je zřejmé, že účastník řízení neměl úmysl zastírat žádným způsobem nakládání (vývoz) přípravku a že jeho jednáním nemohlo dojít k naplnění skutkové podstaty správního deliktu po materiální stránce, tj. není zde dána potřebná míra společenské nebezpečnosti. Státní orgány dozoru na základě podané žádosti věděly o záměru účastníka řízení přípravky vyvézt, měly údaje, kam přípravky směřují a nemohlo tedy dojít k převedení léčivých přípravků do nelegálních distribučních kanálů. O vydání povolení požádal účastník řízení na základě vlastního rozhodnutí ještě před provedenou kontrolou, takže jeho žádost o vydání povolení k vývozu nelze považovat za účelové jednání či snahu až následnou nápravu. Navíc po zjištění, že došlo k porušení právních předpisů, žalobkyně zajistila vrácení léčivých přípravků do své dispozice.
4. V tomto případě je třeba současně s formální stránkou správního deliktu posoudit i materiální stránku, tedy nebezpečnost jednání účastníka řízení pro společnost. Vzhledem k tomu, že žalobkyně již požádala o vydání vývozního povolení k vývozu léčivého přípravku Suboxone, míra nebezpečnosti daného jednání pro společnost nedosahuje míry potřebné pro posouzení daného jednání jako správního deliktu. Správní orgán měl tudíž řízení o tomto jednání zastavit.
5. Dále je správní delikt spatřován v tom, že evidenční kniha nesplňovala náležitosti evidenční vyhlášky a neobsahovala všechny evidenční údaje. Žalobkyně namítala, že se

jednalo o zjištění formálních nedostatků, které však obratem odstranila a přijala nápravná opatření k zamezení dalších excesů v případech evidence návykových látek – vytvořila směrnici a seznámila s ní zaměstnance. Tato nápravná opatření jsou dostatečná, byla přijata na základě zákona o návykových látkách a jsou v souladu s právními předpisy.

6. Žalovaný při stanovení výše pokuty vyšel analogicky z toho, že se jedná o souběh správních deliktů, za který je povinen úhrnný trest. Při úvaze o konkrétní výši sankce v rámci rozpětí přihlíží správní orgán k tomu, že jednáním či opomenutím byla naplněna skutková podstata více deliktů a vychází z nejpřísnější sankce, kterou lze účastníku řízení uložit, tedy pokuta až do výše 1,000.000,- Kč. O výši pokuty nebylo rozhodnuto podle ust. § 40 odst. 2 zákona o návykových látkách, který stanoví kritéria pro určení výše pokuty, tedy závažnost správního deliktu, způsob jeho spáchání a jeho následky a okolnosti, za nichž byl spáchán.
7. Za přitěžující okolnosti považuje žalovaný skutečnost, že v evidenci bylo velké množství chyb a dále to, že žalobkyně léčivý přípravek Suboxone vyvezla, i když si byla vědoma toho, že potřebuje vývozní povolení. Další přitěžující okolnost pak vidí v tom, že se žalobkyně dopustila více protiprávních jednání. Výše pokuty pak je v druhé polovině možné zákonné sazby, což není vzhledem ke všem okolnostem adekvátní.
8. Žalobkyně poukázala na to, že v průběhu řízení projevila maximální snahu o nápravu, aktivně se po celou dobu na průběhu řízení podílela, jejím jednáním nedošlo ke vzniku žádné škody, protiprávní činnost je jednorázového charakteru a dále netrvá, nepokračuje a ani k jejímu opakování nedochází. Žalobkyně neměla v úmyslu dopustit se protiprávního jednání, jelikož o nakládání tak vývoz požádala. Protiprávní činnost jí nepřinesla jakýkoliv materiální přínos. Při posuzování závažnosti jednání nelze odhlížet od toho, že žalobkyně se tohoto deliktu dopustila poprvé a snažila se o nápravu.
9. V rozhodnutí je odkazováno na usnesení Ústavního soudu IV. ÚS 16/03 ze dne 23.6.2003, podle něhož pokuta musí být koncipována a v konkrétním případě stanovena tak, aby se určité protiprávní jednání tzv. „nevyplácelo“ a nedocházelo k jeho pokračování. Při stanovení výše pokuty správní orgán vyšel z prodejní ceny vyváženého přípravku Suboxone, aby bylo zabráněno další snahám jednat protiprávně. V tomto směru je třeba uvést, že žalobce protiprávně nejednal, když o povolení k vývozu požádal a této povinnosti si byl vědom a měl v úmyslu jednat v souladu se zákonem. Porovnání výše pokuty s kupní cenou léčivého přípravku je tak zcela nedůvodné. Tato úvaha se navíc nezakládá na řádném skutkovém zjištění, nebere v potaz náklady na pořízení přípravku a okolnosti případu.
10. Vzhledem k těmto skutečnostem žalobkyně navrhla, aby soud zrušil žalobou napadené rozhodnutí.
11. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že skutečnost, že žalobce požádal o vydání vývozního povolení, nemá vliv na to, že léčivý přípravek Suboxone vyvezl mimo území České republiky bez tohoto povolení. Žalobce si této skutečnosti byl vědom a žádost o vydání povolení podal až v den, kdy došlo k vývozu léčivého přípravku Suboxone. Příslušný správní orgán neměl vzhledem k datu podání žádosti a datu vývozu léčivého přípravku Suboxone ani reálnou možnost o žádosti žalobce rozhodnout. Skutková podstata správního deliktu dle § 36 odst. 1 písm. t) zákona o návykových látkách tedy byla naplněna.

12. Žalobcovy úvahy o nenaplnění materiální stránky správního deliktu nelze přijmout, protože by tak byl akceptován postup, kterým žalobce úmyslně obešel zákonné ustanovení týkající se vývozu návykových látek. Vzhledem k tomu, že žalobce vyvezl léčivý přípravek Suboxone mimo území České republiky v době, kdy o jeho v ten den podané žádosti nebylo rozhodnuto, ohrozil tento zákonem chráněný zájem, a nelze akceptovat výklad, že stačí žádost podat a tím o vývozu správní orgán informovat a není nutné mít k vývozu pravomocné vývozní povolení.
13. Pokud jde o nedostatky při vedení evidence návykových látek, žalovaný uvedl, že skutečnost, že žalobce odstranil nedostatky zjištěné při kontrole, nemá vliv na odpovědnost za spáchaný správní delikt, neboť v době kontroly skutečně evidence návykových látek obsahovala v rozhodnutí a správním spisu popsané nedostatky, což ani žalobce nerozpориje. Ke spáchání správního deliktu prokazatelně došlo a to, že žalobce přijal nápravná opatření, aby k pochybením do budoucna nedocházelo, je v žalobcově zájmu, neboť má povinnost jednat tak, aby k deliktnímu jednání nedocházelo.
14. Pokud jde o výhrady žalobkyně k výši uložené pokuty, žalovaný odkázal odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí ve spojení s rozhodnutím správního orgánu I. stupně, máje za to, že výši uložené pokuty řádně odůvodnil.
15. Z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

III.

Posouzení žaloby

16. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
17. Z obsahu správního spisu je zřejmé, že Ministerstvo zdravotnictví provedlo dne 5. 11. 2015 u žalobkyně kontrolu zaměřenou na dodržování zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Při kontrole bylo zjištěno, že žalobkyně na základě objednávky ze dne 16. 9. 2015 nakoupila v režimu poskytovatele lékárenské péče 2000 ks balení hromadně vyráběného léčivého přípravku Suboxone, který obsahuje látku buprenorfin, jež je podle nařízení vlády č. 463/2013 Sb. psychotropní látkou a s níž lze zacházet jen na základě povolení vydaného Ministerstvem zdravotnictví. Žalobkyně obdržela dne 14. 9. 2015 takové povolení vydané žalovaným dne 9. 9. 2015, jež však nabylo právní moci až dne 30. 9. 2015, což znamená se s přípravkem Suboxone zacházela před tím, než povolení k zacházení nabylo právní moci.
18. Dále, při kontrole evidence návykových látek a přípravků u žalobkyně kontrolní orgán zjistil, že evidenční kniha nesplňovala náležitosti podle prováděcí vyhlášky k zákonu, jmenovitě
 - u osob, které zapisují evidenční záznamy do evidenční knihy, nebylo uvedeno datum, od kdy tyto osoby provádějí evidenční záznamy;
 - u záznamů o příjmech nebyl uveden podpis osoby, která zápis provedla;
 - v evidenční knize nebyla provedena měsíční inventura za měsíc září 2015 k poslednímu dni kalendářního měsíce;
 - v evidenční knize nebyla vedena položka „jméno a bydliště nebo název a sídlo příjemce“.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

19. Evidenční kniha rovněž neobsahovala veškeré evidenční údaje podle skutečného stavu, jmenovitě
- v záznamech o evidenci chyběly údaje o datu výdeje přípravku Suboxone, číslo dokladu o výdeji a vydané množství.
 - v evidenční knize nebyl uveden příjemce přípravku Suboxone, kterému byl přípravek vydán (vyvezen);
 - v evidenční knize účastník řízení neuváděl aktuální stav zásob.
20. Konečně bylo zjištěno, že žalobkyně všech 2000 ks balení přípravku Suboxone nechala odvézt o prostřednictvím přepravní služby DB Schenker do Velké Británie. Z potvrzení o doručení vystaveného společností DB Schenker vyplývá, že přípravek Suboxone v počtu 2000 ks balení byl dne 25. září 2015 přijat společností „ETHIGEN HOUSE, se sídlem 10 – 16 COLVILLES PLACE, EAST KILBRIDE, SCOTLAND, G 75 OSN, UNITED KINGDOM“ (dále jen „ETHIGEN HOUSE“). Jelikož z úřední činnosti bylo Ministerstvu zdravotnictví známo, že žalobkyně požádala Ministerstvo zdravotnictví o vystavení vývozního povolení na vývoz 2000 ks balení přípravku Suboxone dne 20. září 2015 podáním, doručeným Ministerstvu zdravotnictví dne 23. září 2015, přičemž do dne kontroly Ministerstvo zdravotnictví o vystavení vývozního povolení nerozhodlo, vyplývá z toho, že žalobkyně vyvezla přípravek Suboxone do Velké Británie bez vývozního povolení.
21. Na základě těchto zjištění rozhodl žalovaný dne 24. 5. 2016 příkazem tak, že žalobkyně jednak tím, že ve dnech 16. až 23. září 2015 v rámci své distribuční činnosti zacházela s léčivým přípravkem Suboxone, aniž povolení k zacházení s návykovými látkami, vydané žalovaným dne 9. září 2015, nabylo právní moci, porušila ust. § 4 zákona o návykových látkách, čímž se dopustila správního deliktu podle ust. § 36 odst. 1 písm. a) citovaného zákona, jednak tím, že v den kontroly nevedla evidenci návykových látek a přípravků v souladu s vyhláškou č. 123/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, porušila ust. § 32 odst. 1 citovaného zákona, čímž se dopustila správního deliktu podle ust. § 36 odst. 2 písm. h) citovaného zákona, a konečně tím, že dne 23. září 2015 předala 2000 ks balené přípravku Suboxone k přepravě pro společnost ETHIGEN HOUSE se sídlem ve Velké Británii, porušila ust. § 20 odst. 1 citovaného zákona, a tím se dopustila správního deliktu podle ust. § 36 odst. 1 písm. t) citovaného zákona. Za to jí byla podle ust. § 37 odst. 1 písm. c) citovaného zákona uložena pokuta v úhrnné výši 600 000 Kč.
22. Proti tomuto příkazu podala žalobkyně dne 1. 6. 2016 odpor, a žalovaný jako správní orgán I. stupně po provedeném řízení vydal dne 6. 4. 2017 rozhodnutí č. j. 8095/2016-14/OPL, kterým jednak zastavil řízení, a to pro odpadnutí důvodu řízení podle § 66 odst. 2 správního řádu, v části týkající se správního deliktu podle ust. § 36 odst. 1 písm. a) zákona o návykových látkách, kterého se měla žalobkyně dopustit tím, že ve dnech 16. až 23. září 2015 v rámci své distribuční činnosti zacházela s léčivým přípravkem Suboxone, aniž povolení k zacházení s návykovými látkami a přípravy č. 95/2015, které bylo vydáno dne 9. září 2015 Ministerstvem zdravotnictví, nabylo právní moci.
23. Dále správní orgán I. stupně uložil žalobkyni úhrnnou pokutu ve výši 550 000 Kč, a to za správní delikty podle ust. § 36 odst. 2 písm. h) zákona o návykových látkách, resp. podle ust. § 36 odst. 1 písm. t) zákona o návykových látkách, kterých se žalobkyně dopustila tím, že v evidenční knize

- u osob, které zapisují evidenční záznamy do evidenční knihy, nebylo uvedeno datum, od kdy provádějí evidenční záznamy,
- u jednotlivých záznamů o příjmech nebyl uveden podpis osoby, která zápisy provedla,
- nebyla provedena měsíční inventura za měsíc září 2015 k poslednímu dni kalendářního měsíce,
- nebyla vedena položka „jméno a bydliště nebo název a sídlo příjemce“, - v záznamech o evidenci chyběly údaje o datu výdeje, číslo dokladu o výdeji, vydaného množství a příjemce,
- nebyl uveden aktuální stav zásob,

resp. tím, že dne 23. září 2015 předala 2000 ks balení léčivého přípravku Suboxone, který obsahuje látku buprenorfin, přepravní společnosti DB Schenker, jejímž prostřednictvím byl přípravek Suboxone dodán společnosti Ethigen House se sídlem ve Velké Británii.

Pokud jde o výši pokuty, správní orgán I. stupně vycházel z absorpční zásady správního trestání, přičemž nejprísnější sankcí, kterou lze žalobkyni uložit, byla sankce podle ust. § 37 odst. 1 písm. b) zákona o návykových látkách, tedy pokuta až do výše 1.000.000,- Kč.

24. U skutku podle výroku I. spatřovalo Ministerstvo zdravotnictví velké množství pochybení v evidenci návykových látek jako přitěžující okolnost, neboť každé jednotlivé pochybení v rámci evidence by znamenalo naplnění skutkové podstaty správního deliktu. Dále u daného skutku považuje Ministerstvo zdravotnictví chybějící údaj o vývozu přípravku Suboxone jako další přitěžující okolnost, neboť evidence návykových látek a přípravků slouží především k prokazování skutečností, že návykové látky a přípravky nemizí do nelegálních kanálů. V případě, že účastník řízení, v evidenční knize neeviduje příjemce přípravku Suboxone, nelze na základě evidence sledovat pohyb tohoto přípravku a vyvrátit tak nezákonné zacházení s ním.
25. U skutku podle výroku II. se jedná o nejzávažnější porušení zákona o návykových látkách, když žalobkyně si byla vědoma toho, že zákon o návykových látkách vyžaduje pro vývoz přípravků s obsahem návykové látky vývozní povolení vystavené Ministerstvem zdravotnictví, což je zřejmé z toho, že žalobkyně podala Ministerstvu zdravotnictví žádost o vystavení takového vývozního povolení na přípravek Suboxone, nečekala však, až dané vývozní povolení bude vystaveno a vyvezla přípravek Suboxone do Velké Británie bez daného vývozního povolení, úmyslně v rozporu se zákonem o návykových látkách, v čemž spatřoval správní orgán výrazně přitěžující okolnost.
26. Za další přitěžující okolnosti považovalo Ministerstvo zdravotnictví to, že se účastník řízení dopustil vícera protiprávních jednání, spáchaná protiprávní jednání jsou závažného charakteru, tzn., že mohly mít za následek únik přípravku Suboxone do nelegálních kanálů, a že se protiprávní jednání týkalo velkého množství balení přípravku Suboxone. Jako polehčující okolnosti vyhodnotilo skutečnost, že účastníku řízení v minulosti nebylo prokázáno žádné porušení zákona o návykových látkách, že nebylo prokázáno, že by došlo k úniku přípravku Suboxone do nelegálních kanálů a účastník řízení měl snahu napravit následky svého protiprávního jednání (tím, že dovezl vyvezená balení přípravku Suboxone zpět do České republiky). Své úvahy o výši pokuty uzavřel správní orgán I. stupně s tím, že vývoz přípravku Suboxone do Velké Británie bez vývozního povolení představoval vysoké riziko ztráty kontroly nad pohybem přípravku Suboxone, přičemž účastník řízení zcela vědomě zacházel s přípravkem obsahujícím návykovou látku s

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

úmyslem obejít zákon o návykových látkách v souvislosti s vývozem daného přípravku do zahraničí. Pokutu ve výši 550.000,- Kč považuje Ministerstvo zdravotnictví s ohledem na okolnosti spáchání správních deliktů jako pokutu splňující individuálně represivní a individuálně preventivní účel pokuty.

27. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně rozklad, o němž bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 30. 6. 2017, v němž žalovaný odmítl všechny rozkladové námitky, a uvedl, že ohledně obou deliktů byl skutkový stav zjištěn dostatečně, přičemž sama žalobkyně učiněná zjištění nerozporuje. Odmítl pak její názor, že návykové látky nemohly skončit mimo kontrolu státních orgánů, když z podané žádosti plynul úmysl je vyvézt a i místo, kam byly vyvezeny - podstatné však je, že návykové látky již vyvezeny bez povolení byly a tím se mimo kontrolu státních orgánů dostaly. Výši uložené pokuty pak správní orgán I. stupně vyčerpávajícím způsobem vypořádal, přihlížející k zákonem stanoveným kritériím.
28. Městský soud v Praze posoudil věc takto:
29. Podle ust. § 20 odst. 1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, *ke každému jednotlivému vývozu návykových látek a přípravků je třeba povolení Ministerstva zdravotnictví (dále jen "vývozní povolení")*.
30. Podle ust. § 22 odst. 1 cit. zákona *na vydání vývozního povolení nebo dovozního povolení není právní nárok. Vývozní povolení nebo dovozní povolení je nepřevoditelné a nepřechází na právního nástupce*.
31. Podle ust. § 22 odst. 4 cit. zákona *bez ohledu na to, zda se jedná o vývoz nebo dovoz, musí být zásilka vždy doprovázena vývozním povolením, ledaže podle právního řádu státu původu zásilky se vývozní povolení nevyžaduje nebo je stanoven jiný úřední postup. Při nesplnění této povinnosti se provede zajištění nebo odnětí zásilky*.
32. Ze skutečností zjištěných kontrolou je nesporné, že žalobkyně dne 23. 9. 2015 nechala vyvézt 2000 ks balení léčebného přípravku Suboxone, ačkoliv nedisponovala potřebným vývozním povolením. Skutečnost, že o vydání tohoto povolení požádala žalovaného právě tohoto dne, na tom nic nemění, protože rozhodnutí o jeho vydání nebylo pravomocné, a nadto na vydání vývozního povolení není právní nárok, takže žalobkyně neměla jistotu, že toto povolení vůbec získá, i kdyby o ně požádala s předstihem. Relevantní je tedy pouze ta skutečnost, že popsáný vývoz byl realizován bez vývozního povolení, tedy v rozporu se zákonem. Fakt, že žalobkyně následně zajistila vrácení vyvezeného přípravku Suboxone, bylo možno vzít v úvahu jen a právě v rámci stanovení výše sankce. První žalobní námitku tedy soud odmítl.
33. Za nedůvodnou pak soud považoval i námitku ohledně závad v evidenční knize.
34. Podle ust. § 32 odst. 1 cit. zákona *o zacházení s návykovými látkami a přípravky, jakož i o jejich dovozu a vývozu se vede stanoveným způsobem evidence. Evidenci jsou povinny vést osoby, které uskutečňují činnosti, k nimž je třeba povolení k zacházení, vývozního povolení nebo dovozního povolení, osoby, které provozují zdravotnické zařízení, osoby, které provozují zařízení poskytující pobytové sociální služby, osoby, které poskytují veterinární péči, a osoby uvedené v § 5 odst. 6 a v § 5 odst. 7*.
35. Podle ust. § 32 odst. 1 cit. zákona *náležitosti a obsah evidence a dokumentace, jejich druhy, formy vedení dokumentace a způsob jejího uchovávání a ověřování stanoví Ministerstvo zdravotnictví vyhláškou*.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

36. Z obsahu protokolu o kontrole, jakož i z rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, je zřejmé, že ke dni kontroly neobsahovala evidenční kniha jmenovitě uvedené záznamy, resp. evidenční údaje. Tuto skutečnost sama žalobkyně nezpochybnila, pouze vyjádřila názor, že se jednalo toliko o formální nedostatky, které obratem odstranila a přijala opatření, aby k takovým závadám do budoucna nedocházelo.
37. Soud v této záležitosti konstatuje, že řádné vedené evidenční knihy není pouhou formalitou, neboť vzhledem ke zvláštní povaze návykových látek zákonodárce trvá na důsledném dozoru nad nimi, a proto stanovil přesná a přísná pravidla pro veškeré nakládání s nimi, jejichž součástí je i důkladná evidence ohledně veškerého tohoto nakládání. Zaznamenávání evidenčních údajů je tedy nezbytným předpokladem pro dozor státních orgánů, jmenovitě žalovaného, nad veškerým zacházením s návykovými látkami, přičemž závady v evidenci mohou nejen tento dozor mařit, ale konec konců i zastírat nelegální zacházení s návykovými látkami. Závady při vedení evidenční knihy tedy není jen formálním nedostatkem. Skutečnost, že žalobkyně zjištěné závady operativně odstranila, nijak nezmenšuje její odpovědnost za ně, neboť to je její povinností, pokud se chce nakládání s návykovými látkami zabývat.
38. Konečně, soud neshledal důvodnými a ni námitky vůči způsobu stanovení výše pokuty, resp. proti této výši samotné.
39. Podle ust. § 40 odst. 2 cit. zákona *při určení výše pokuty právnické osobě se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, a k okolnostem, za nichž byl spáchán.*
40. Povinností správní orgánu, ukládajícího sankci za správní delikt podle zákona č. 167/1998 Sb. tedy je zhodnotit *závažnost* správního deliktu, jmenovitě posoudit *způsob* jeho spáchání a jeho *následky*, a k *okolnostem*, za nichž byl spáchán.
41. Z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně je nesporné, že těmito požadavkům správní orgán dostál. Zde soudu nezbyvá než poukázat na jeho argumentaci na str. 11 až 13 prvostupňového rozhodnutí, kde je srozumitelně a konkrétně vyloženo, jaké skutečnosti vzal správní orgán I. stupně v úvahu a jak je vyhodnotil. Tyto úvahy a závěry z nich plynoucí jsou přezkoumatelné a neodporují zásadám logického rozvažování.
42. V zásadě je předmětem správního uvážení, jaké skutečnosti správní orgán pod jednotlivá kritéria podřadí a jakou jim přisoudí váhu. Účastník řízení sice může navrhopvat, aby správní orgán vzal v úvahu (též) jiné skutečnosti, ale konečné rozhodnutí je na správním orgánu. Z hlediska soudního přezkumu je relevantní toho, zda ty skutečnosti, o kterých správní orgán uvažil, byly dostatečně zjištěny a zda jejich posouzení vyhovuje právě zásadám logického rozvažování. Jestliže tedy správní orgán přihlédl k jiným skutečnostem, než na které poukazuje žalobkyně, není jeho rozhodnutí jen proto nesprávné, resp. nezákonné.
43. Jestliže pak žalobkyně v odstavci 9 své žaloby poukazovala na to, co by jí bylo možno přičíst k dobru, je nutno konstatovat, že v podaném rozkladu takové námitky, resp. návrhy nevznesla, a tudíž nemůže jít k tíži žalovaného, že k nim nepřihlédl. Pro úplnost soud poukazuje na to, že již správní orgán I. stupně vzal v úvahu i skutečnosti pro žalobkyni polehčující, jež mu byly známy.
44. Pokud pak žalobkyně vytýkala, že výše sankce byla stanovena i s přihlédnutím k prodejní ceně přípravku Suboxone, má soud za to, že to rozhodně neodporuje kritériím podle ust. §

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

40 odst. 2 cit. zákona. Nelze souhlasit se žalobkyní v tom, že při vývozu tohoto přípravku nejednala protiprávně, jelikož rozpor jejího jednání se zákonem o návykových látkách je nesporně zjištěn a doložen. Otázka její motivace je v této záležitosti bezpodstatná vzhledem k tomu, že jako právnická osoba nese objektivní odpovědnost za správní delikt. Této odpovědnosti by se zprostila jen za podmínek ust. § 40 odst. 1 cit. zákona, tedy pokud by prokázala, že *vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila*. Nic takového však žalobkyně neprokázala.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

45. Městský soud v Praze tedy po přezkoumání věci dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
46. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn podle ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobkyně úspěch ve věci neměla a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. srpna 2020

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.